

Veiligheid en veerkracht versterken

Strafrecht en hulpverlening bij
seksueel misbruik tussen cliënten

Addendum op handreiking 'Sturen op aanpak van seksueel misbruik'

OPENBAAR MINISTERIE

Veiligheid en veerkracht versterken

Strafrecht en hulpverlening bij seksueel misbruik tussen cliënten

Addendum op handreiking
Sturen op aanpak van seksueel misbruik

VGN, politie en openbaar ministerie

'Veiligheid en veerkracht versterken' is een addendum op de handreiking 'Sturen op aanpak seksueel misbruik' (VGN, 2011). Dit addendum is tot stand gekomen in nauwe samenwerking tussen Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN), politie en het Openbaar Ministerie.

Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN)
Postbus 413
3500 AK Utrecht

Telefoon: 030-27 39 300
Mail: info@vgn.nl
Twitter: @VGNbranche

Ontwerp
Mariël Lam, bno, 's-Hertogenbosch

VGN-publicatie
717.250

Maart 2017

Een exemplaar van dit addendum kunt u downloaden op de website van de VGN, www.vgn.nl.

Veiligheid en veerkracht versterken

Elk jaar zijn er honderden (geregistreerde) meldingen van een vermoeden van seksueel misbruik van cliënten in de gehandicaptenzorg¹. In meer dan de helft van de gevallen gaat het om een vermoeden van seksueel misbruik tussen cliënten die in een instelling verblijven of onder toezicht van een instelling vallen. Vaak maakt de zorgorganisatie daarvan melding bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ). In een zeer beperkt aantal gevallen wordt er aangifte gedaan bij de politie en in nog minder gevallen gaat het Openbaar Ministerie over tot vervolging.

Aanleiding

Aanleiding voor dit addendum op de handreiking *Sturen op aanpak van seksueel misbruik* (VGN, 2011) is onduidelijkheid over de rol van het strafrecht bij seksueel misbruik tussen cliënten die in een instelling verblijven of onder toezicht van een instelling vallen. De handreiking vormt een goede basis voor afspraken over (verbetering van) samenwerking, maar behoeft wél aanvulling. Daarnaast biedt de *Aanwijzing zeden* (2016A004) (mei 2016) van het Openbaar Ministerie (OM) een kader voor de strafrechtelijke aanpak van zedenzaken. Het OM heeft de leiding over de opsporing en vervolging van strafbare feiten.

Doelstelling en uitgangspunten

Met een addendum op de handreiking *Sturen op aanpak van seksueel misbruik* geven we organisaties handvatten voor een zorgvuldige omgang bij seksueel misbruik onder cliënten in de gehandicaptensector en de mogelijke rol van het strafrecht daarbij. Aangifte doen betekent een vraag naar opsporing van de vermoedelijke dader;

er dient goed afgewogen te worden of dit in het belang is van het vermoedelijke slachtoffer. Centrale vraag daarbij is of het de veiligheid en de veerkracht van het vermoedelijke slachtoffer versterkt. Waar het belang van waarheidsvinding botst met het belang van behoud en versterking van veerkracht van slachtoffers worden deze belangen steeds zorgvuldig tegen elkaar afgewogen om te voorkomen dat het strafrechtelijk onderzoek leidt tot schade bij slachtoffers en anderen².

Uitgangspunt is dat binnen iedere organisatie in de gehandicaptenzorg beleid aanwezig is op het gebied van seksualiteit en seksueel misbruik. Er wordt een risicoafweging gemaakt die is afgestemd op de cliënt en er wordt eventueel een daarop afgestemd veiligheidsplan opgesteld voor het waarborgen van de directe veiligheid³.

Definities

Er is een verschil in definities rond seksueel misbruik in de hulpverlening en het strafrecht⁴. Er is daarbij een verschil tussen wat als mogelijk ongewenst of overschrijdend seksueel handelen wordt gezien of ervaren (door cliënten zelf, maar ook door mensen om hen heen) en wat strafbaar seksueel handelen is. Die laatste categorie is kleiner. Het gaat dan om situaties waarin er sprake is van dwang en situaties waarin een cliënt niet of onvoldoende in staat is om zijn of haar wil rondom seksualiteit te bepalen of kenbaar te maken, of om weerstand te bieden.

Politie doet onderzoek of er iets strafbaars is gebeurd en als dat het geval is, wordt onderzocht wat er is gebeurd. Een rechter bepaalt of iemand schuldig is aan seksueel misbruik.

---

¹ Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg, vragenlijst 2a, 2013, 2015, 2016.

² Aanwijzing zeden (2016A004)

³ Eerst samenwerken voor veiligheid, dan samenwerken voor risicogestuurde zorg. Een duurzame visie op ketenzorg bij kindermishandeling, huiselijk geweld en seksueel misbruik en de centrale rol hierbij van het triage-instrument Veilig Thuis. VNG & GGD GHOR Nederland, mei 2016

⁴ Handreiking 'Sturen op aanpak van seksueel misbruik' (VGN), 2011, pagina 8 en 9

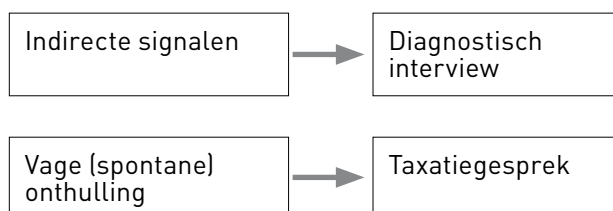
“In tegenstelling tot de wettelijke betekenis van seksueel misbruik, waarbij wordt uitgegaan van de objectieve feiten, vormt in de hulpverlening de subjectieve beleving van de cliënt het uitgangspunt voor melden en handelen. Vanuit ‘goed hulpverlenerschap’ neemt een medewerker de beleving van zijn cliënt altijd serieus, ook wanneer het om een vermoeden van seksueel misbruik gaat. De waarheid kan de hulpverlener niet eerder kennen voordat de rechter uitspraken heeft gedaan. De hulpverlening is echter verantwoordelijk om op te treden bij het vermoedelijke misbruik, ook al kan de waarheid niet altijd worden vastgesteld⁵.”

Dat wil niet zeggen dat er niet naar feitelijkheden gevraagd moet worden, want willekeurige interpretatie van dat wat een cliënt zegt of in gedrag laat zien, kan schadelijk zijn voor de cliënt en zijn omgeving. Dit kan leiden tot onterecht al dan niet nemen van vervolgstappen of een onterechte of verkeerde behandeling. Maar als ook politieonderzoek aan de orde is, is afstemming over die vragen naar feitelijkheden erg belangrijk.

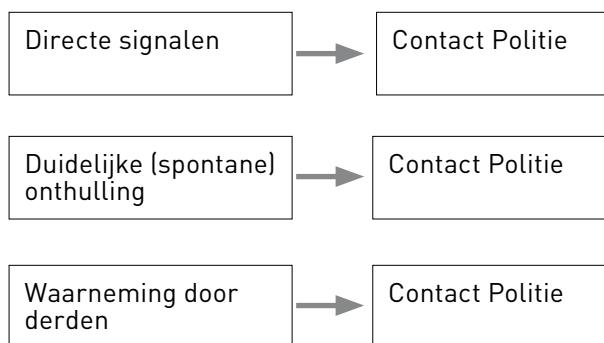
Signalen

Op het Kennisplein Gehandicaptensector is een lijst met signalen die kunnen duiden op ongewenst seksueel contact of zelfs seksueel misbruik bij mensen met een verstandelijke beperking beschikbaar. Er zijn zowel heldere als niet heldere signalen m.b.t. ongewenst contact of seksueel misbruik tussen cliënten. Deze worden hierna toegelicht en vergen een verschillende opvolging:

NIET HELDERE SIGNALLEN

HELDERE SIGNALLEN

In elke organisatie is iedereen die een vermoeden heeft/krijgt van seksueel misbruik van een cliënt verplicht dit te melden bij de volgens protocol afgesproken persoon of personen binnen de organisaties⁶. Zowel heldere als niet heldere signalen moeten gemeld worden!

Niet heldere signalen

Indirecte signalen

Indirecte signalen (gedrags-, lichamelijke-, en omgevingsignalen) zijn signalen die op seksueel misbruik – maar ook op andere problematiek – kunnen wijzen⁷.

Vage (spontane) onthulling

Bij een vage (spontane) onthulling doet een cliënt een uitspraak waardoor er bij de hulpverlener het vermoeden ontstaat dat er sprake is geweest van seksueel misbruik. Dit kan een schijnbaar onbeduidende of onschuldige uitspraak zijn die ook op iets anders kan duiden⁸.

Heldere signalen

Directe signalen

Directe signalen zijn signalen die direct wijzen op seksueel misbruik en geen andere oorzaak kunnen hebben, zoals zwangerschap of een SOA⁹. Er is seksueel contact geweest of er zijn seksuele handelingen verricht met een slachtoffer dat minderjarig en/ of wilsonbekwaam is¹⁰. Bijvoorbeeld wanneer iemand met een licht verstandelijke beperking een cliënt met een ernstige beperking misbruikt.

⁵ Handreiking ‘Sturen op aanpak van seksueel misbruik’ (VGN), 2011

⁶ In organisaties worden hier verschillende benamingen voor gebruikt zoals aandachtsfunctionaris seksualiteit/ seksueel misbruik of meldteam seksueel misbruik.

^{7,8,10} Gezegd of gezwegen, Diagnostiek bij seksueel misbruik van en door mensen met een verstandelijke beperking. Heestermans, Van den Bogaard, Embregts, oktober 2015

⁹ Waarbij een SOA ook op andere wijze verkregen kan worden, desalniettemin is er reden om goed uit te zoeken wat er is gebeurd.

Duidelijke (spontane) onthulling

Een duidelijke spontane onthulling is een onthulling die direct verwijst naar seksueel misbruik¹¹.

Waarneming door derden

Bij een waarneming door derden ziet iemand seksueel misbruik plaatsvinden of hoort iemand anders tegen een ander vertellen dat hij seksueel misbruik heeft waargenomen¹².

Dat kan zijn door het zelf te zien, of door het te horen, maar ook door bijvoorbeeld beeldmateriaal waar iets op te zien is.

Handelen na signalen, onthulling of waarneming

Recente aanranding of verkrachting: Centrum Seksueel Geweld

Nederland beschikt eind 2016 over zestien Centra Seksueel Geweld, verspreid over het land. Een team van experts van verschillende disciplines werkt samen om slachtoffers van verkrachting of aanranding medische, psychische en forensische hulp te bieden. Binnen zeven dagen na de aanranding of verkrachting heb je als slachtoffer de beste kansen op psychisch herstel, het voorkomen van zwangerschap en geslachtsziekten en op het veilig stellen van sporen.

Diagnostisch interview¹³

- Het *Diagnostisch interview schokkende gebeurtenis* wordt ingezet om te achterhalen of er bij een cliënt sprake is geweest van een schokkende gebeurtenis.
- Het *Diagnostisch interview gevolgen seksueel misbruik* wordt ingezet om de ervaren last van de cliënt als gevolg van seksueel misbruik in kaart te brengen.
- Het *Diagnostisch interview seksueel grensoverschrijdend gedrag* wordt ingezet bij mensen die seksueel grensoverschrijdend gedrag laten zien om het seksueel grensoverschrijdend gedrag en de uitlokkende en in stand houdende factoren van het gedrag in kaart te brengen.

Taxatiegesprek

Een taxatiegesprek is een gesprek dat gevoerd wordt door een daartoe getrainde deskundige met als doel het methodisch verhelderen van een vage (spontane) onthulling van een cliënt over seksueel misbruik. Het taxatiegesprek is ter voorbereiding op een eventueel strafrechtelijk onderzoek of ander onderzoek naar de feiten. Of er een strafrechtelijk onderzoek volgt op het taxatiegesprek, is een vraag die later beantwoord wordt. Met een vage spontane onthulling bedoelen we een vage uitspraak die kan wijzen op strafbaar seksueel misbruik. Nogmaals, het gaat dan over situaties waarin sprake is van een cliënt die is gedwongen tot seksuele handelingen, of die gezien zijn of haar gebrekkige ontwikkeling of stoornis van geestvermogens niet of onvoldoende in staat is zijn/haar wil te bepalen of kenbaar te maken, of weerstand te bieden.

Tijdens het taxatiegesprek wordt geprobeerd de vage onthulling te verhelderen. Zoals hiervoor gezegd: het is niet bedoeld om vast te stellen of het misbruik daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Dat is de taak van politie en justitie. Dat betekent dat een taxatiegesprek stopt op het moment dat de vage onthulling verhelderd is. Het betekent ook dat er niet moet worden doorgevraagd en uitgehoord.

Aan strafrechtelijk bewijs worden hoge eisen gesteld. Een gesprek dat voorafgaat aan een strafrechtelijk onderzoek, moet aan diezelfde hoge eisen voldoen. Niet voldoen aan deze eisen kan tot gevolg hebben dat een strafrechtelijk traject niet meer mogelijk is. De belangrijkste eis aan een taxatiegesprek is dat het gevoerd wordt op een niet-sturende en niet-beïnvloedende manier. Een taxateur maakt daarom geen gebruik van hulpmiddelen waarvan suggestie kan uitgaan zoals anatomisch correcte poppen en menstekeningen¹⁴.

Voorafgaand aan een taxatiegesprek is er contact met de zedenpolitie over of het inderdaad een taxatiegesprek moet zijn én hoe dat gevoerd wordt. Dat contact vindt plaats door een taxateur met de contactpersoon van de zedenpolitie. Zo wordt de

^{11,12,13} Gezegd of gezwegen, Diagnostiek bij seksueel misbruik van en door mensen met een verstandelijke beperking. Heestermans, Van den Bogaard, Embregts, oktober 2015

¹⁴ Als een cliënt zonder gebruikmaking van poppen niet kan verklaren, dan kan er wel een gesprek volgen, maar dat is dan geen taxatiegesprek waar de politie op verder kan handelen. Dit is dan een gesprek waar feiten worden onderzocht ten behoeve van behandeling of veiligheidsplan.

onderlinge kennisuitwisseling bevordert en samenwerking verbeterd.

Een belangrijke voorwaarde is dat een taxatiegesprek wordt uitgevoerd door hierin getrainde gedragsdeskundigen, die weten wat ze kunnen vragen, maar vooral ook wat ze niet moeten vragen. Op dit moment zijn er twee opleidingen voor taxateur¹⁵ waar een model¹⁶ wordt geleerd dat is afgestemd op wat vervolgens door de politie in een studioverhoor wordt gedaan. Taxatiegesprekken die door getrainde mensen van deze opleidingen worden uitgevoerd, komen zoveel mogelijk tegemoet aan de eisen die eventueel later in een rechtszaak worden gesteld met betrekking tot eventuele beïnvloeding van slachtoffers.

Het is essentieel dat gedragsdeskundigen deze gesprekken regelmatig (meerdere keren per jaar) voeren om hun expertise op peil te houden. Zoals gezegd kan het taxatiegesprek dienen als start van een eventueel strafrechtelijk onderzoek. Een officier van justitie en rechter moeten dan kunnen controleren of de uiteindelijke onthulling niet ten gevolge van beïnvloeding of sturende vragen tot stand is gekomen. Een taxatiegesprek wordt daarom altijd, met toestemming van de cliënt, audiovisueel opgenomen. Het is noodzakelijk om de audiovisuele opnames van dit gesprek, mits er toestemming is van de cliënt, mee te geven aan de politie. Ook wordt er een verslag opgesteld van het gesprek. Het is aan te bevelen om voorafgaand aan het taxatiegesprek die toestemming aan de cliënt of zijn of haar wettelijk vertegenwoordigers te vragen, zowel over het vastleggen van het gesprek als van het maken van een verslag, maar ook voor het geven van het verslag en de opnames aan de politie. Het is belangrijk dat de hulpverlener de cliënt en/of vertegenwoordiger uitlegt wat er met het verslag of beelden van het taxatiegesprek gebeurt zodra die aan de politie worden verstrekt, zodat de cliënt en/of vertegenwoordiger een weloverwogen beslissing kan nemen. Het verslag en de opnames van het gesprek kunnen dan meteen bij het doen van aangifte worden

overgedragen aan de politie. In uiterste geval kunnen opnames en verslag ook zonder toestemming van de cliënt of de vertegenwoordigers aan de politie worden overgedragen. Dit vraagt om een doorbreking van het medisch beroepsgeheim, die zorgverleners kunnen maken in gevallen waarin dat voor de veiligheid van hun cliënt noodzakelijk is. Dat kan uit eigen beweging, of op vordering van de officier van justitie.

In gevallen waarin er sprake is van een heldere uitspraak over strafbaar seksueel handelen, dan is een taxatiegesprek niet aan de orde, maar moet er meteen contact zijn met de politie. Het taxatiegesprek is uitdrukkelijk niet bedoeld om nog even te checken wat het vermoedelijke slachtoffer heeft verteld.

Advies

Nog voordat een organisatie besluit melding of aangifte te doen, kan zij de zedenpolitie te allen tijde benaderen met een vraag om advies, bijvoorbeeld over of bepaald seksueel gedrag mogelijk wel of niet strafbaar is. Of over of het verstandig is om met cliënt in gesprek te gaan en over de wijze waarop.

Melding en/of aangifte

De uiteindelijke afweging van cliënt en/of vertegenwoordiger om melding of aangifte te doen moet altijd meegewogen worden bij een besluit. Als een organisatie overweegt aangifte te doen namens het slachtoffer, dan moet dat altijd in samenspraak met het vermoedelijke slachtoffer en de wettelijk vertegenwoordigers en politie.

Hulpverlening en/of behandeling van cliënten is ook mogelijk zonder melding en aangifte. Als er echter nog een mogelijkheid is dat er wel melding en aangifte komen, dan moet één en ander goed op elkaar worden afgestemd.

De politie kan op basis van de melding en na overleg met de officier van justitie aangeven of het seksuele gedrag strafbaar is of niet. Zoals hiervoor aangegeven, is seksueel gedrag alleen

¹⁵ De opleiding taxatiegesprek bij vermoeden van seksueel misbruik wordt aangeboden door Rino Zuid en Trainingmetzorg.nl

¹⁶ Eén van die modellen is het zogenaamde scenariomodel, dat is beschreven in het boek *Gezegd of gezwegen*. Marianne Heestermans, Kim van den Bogaard en Petri Embrechts, 2015

strafbaar in gevallen van dwang of als er sprake is van:

- gebrekkige ontwikkeling of stoornis van geestvermogens bij het slachtoffer;
- waardoor deze zijn of haar wil niet of onvolkomen kan bepalen of kenbaar maken of weerstand bieden;
- verdachte moet weten van de gebrekkige ontwikkeling of stoornis van geestvermogens en van het causale verband met wil bepalen/kenbaar maken/weerstand bieden;
- om van strafbaar handelen bij de verdachte te kunnen spreken, moet voor al deze elementen bewijs zijn dat in veel gevallen geleverd moet worden vanuit de organisatie.

Melden

Melden bij politie betekent het vermoeden van een strafbaar feit bekend maken bij politie. Het betekent nog niet automatisch dat er ook een strafrechtelijk onderzoek zal worden gestart of doorgezet.

Bij het eerste contact met de zedenpolitie wordt een informatief gesprek aangeboden. Dit gesprek wordt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen zeven dagen gevoerd, tenzij dat voor de melder niet mogelijk is. Afhankelijk van de soort zaak en vooral van het soort slachtoffer, wordt een informatief gesprek gehouden met het slachtoffer zelf of zijn of haar vertegenwoordiger. Dit heeft er mee te maken dat verstandelijk of anderszins beperkte mensen bij voorkeur één keer gehoord worden, zodat de kans op beïnvloeding zo klein mogelijk wordt. Dit verhoor vindt dan plaats door speciale verhoorders op een afgesproken tijdstip. Het informatief gesprek dient dan mede ter voorbereiding op dat verhoor. Over met wie het informatief gesprek gevoerd wordt, zal de politie met de melder overleggen, waarbij uitgelegd wordt waarom welke keuze gemaakt wordt.

Bij het informatief gesprek wordt door het slachtoffer of door zijn of haar vertegenwoordiger verslag gedaan van de feitelijkheden van het seksueel misbruik én worden de mogelijkheid en de consequenties van een aangifte uitvoerig besproken. Ook wordt vastgesteld wie de eventu-

ele aangifte doet. Onderwerpen als verhoor, opsporingskansen, bewijsbaarheid en eventuele andere zaken komen hierbij aan de orde. De politie zal eventuele contra-indicaties voor een verhoor goed uitleggen aan de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordigers. Na een informatief gesprek zal de politie altijd ook met de officier van justitie overleggen over de zaak.

Aangifte

Aangifte betekent een vraag om opsporing van de dader. In beginsel doet ieder aangifte van datgene wat hem of haar zelf is overkomen. Bij sommige cliënten is het vanwege hun beperking echter nodig een verklaring af te nemen volgens een speciaal verhoormodel door speciaal opgeleide verhoorders, zie ook de opmerkingen bij het informatief gesprek. Dit heeft te maken met eventuele vergrote kansen op beïnvloeding als deze mensen in een regulier gesprek worden verhoord. Als het slachtoffer in de studio moet worden gehoord, dan kan de aangifte worden gedaan door zijn wettelijk vertegenwoordiger of door een medewerker van de organisatie. Dat is bij voorkeur iemand die de details van de situatie goed kent. Wie in een bepaald geval aangifte zou moeten doen, wordt door de politie met de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordigers besproken. Bij twijfel kan de politie overleggen met de officier van justitie. De aangifte wordt opgenomen op een vooraf afgesproken tijdstip.

Een slachtoffer kan niet worden gedwongen om aangifte te doen of een verklaring af te leggen. Er zijn echter zaken waarbij het, in verband met gevaar voor het slachtoffer en/of gevaar voor de maatschappij etc. van belang kan zijn dat door de politie, in overleg met het OM, ambtshalve opsporingsonderzoek wordt uitgevoerd, waarna het OM ambtshalve kan vervolgen.

Melden bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ)

In het kader van de Wet kwaliteit klachten geschillen zorg (Wkkgz) is een instelling verplicht geweld in de zorgrelatie, zoals seksueel misbruik en ontucht te melden bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg. Daarvoor is een speciaal meldingsformulier ontwikkeld¹³.

---

¹³ Meldingsformulier IGZ

De wet omschrijft geweld in een zorgrelatie als volgt:

“Seksueel binnendringen van het lichaam van of ontucht met een cliënt, alsmede geweld jegens een cliënt, door iemand die in dienst of in opdracht van een instelling of opdrachtnemer van een instelling werkzaam is, dan wel door een andere cliënt met wie de cliënt gedurende het etmaal of een dagdeel in een accommodatie van een instelling verblijft.”

Leren van incidenten

Het is belangrijk dat er een veilige en laagdrempelige manier is om incidenten te melden. Na de analyse van het incident worden verbeteracties gerealiseerd om de veiligheid van het slachtoffer en anderen (beter) te waarborgen.

Belangrijke telefoonnummers

- Aandachtsfunctionaris/meldpunt seksualiteit en seksueel misbruik binnen de instelling
- Mail .....
- tel.nr. ....
- Contactpersonen Teams Zeden: elke instelling heeft vaste contactpersonen bij de zedenpolitie (contact via aandachtsfunctionaris/meldpunt.)
- Zie bijgaand overzicht van contactpersonen
- Mail .....
- tel.nr. ....
- Centrum Seksueel Geweld: alleen voor recente verkrachtingen en aanrandingen.
Tel.nr. 0800-0188 (doorverbonden naar dichtstbijzijnde regio)
Regionale telefoonnummer .....

Afspraken bij escalatie

Er zijn afspraken gemaakt, zodat er bij onvrede en misverstanden tussen zorgorganisatie en politie en/of justitie opgeschaald kan worden en heroverwegingen kunnen volgen. Een manager/bestuurder van de zorgorganisatie neemt daartoe contact op met de leidinggevende van de contactpersonen bij de zedenpolitie, waarna eventueel een gesprek wordt gepland.

Er is terugkoppeling vanuit de strafketen naar de instelling om te leren van incidenten en deze input te gebruiken en herhaling te voorkomen. Deze terugkoppeling vindt plaats door de contactpersonen van de politie, die daartoe informatie kunnen verzamelen bij de officier van justitie als dat nodig is. Afhankelijk van de wensen van de betrokken professionals kunnen hierover periodieke of incidentele afspraken worden gemaakt met de politie-contactpersonen.

Evaluatie van de afspraken

Deze afspraken worden drie jaar na ingang in een overleg tussen betrokken partijen, openbaar ministerie, zedenpolitie en VGN, geëvalueerd. VGN neemt daartoe het initiatief.

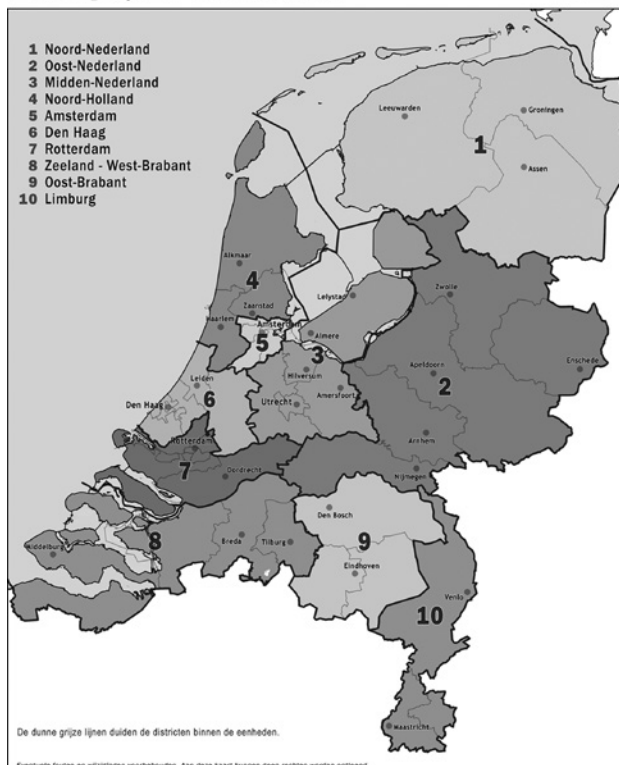
Vaste contactpersonen voor zedenzaken

In het kader van de afstemming rond seksueel misbruik van mensen met een beperking zijn afspraken gemaakt tussen VGN en politie. Eén van die afspraken betreft dat bij contact met de politie er bij de zedenpolitie vaste contactpersonen zijn voor instellingen.

Bij deze treft u een overzicht aan van de contactpersonen per regio en een overzicht van de politieregio's. Wij verzoeken wel dringend het contact met de zedenpolitie via de aandachtsfunctionaris seksualiteit/ seksueel misbruik of een daartoe aangewezen persoon van de organisatie te laten verlopen.

POLITIE 1 korps, 10 eenheden

2017

Team Zedeneenheid	Telefoon Frontoffice	Contactpersonen
1. Noord-Nederland	088-1671601	Jos Dekker
2. Oost-Nederland	088-9659040	Via de Frontoffice
3. Midden-Nederland	088-1678018	Cock Overhand / Hans Berghout
4. Noord-Holland	088-1681070	Peter Brouwer / Frits Izaksson
5. Amsterdam	088-1692585	Peter van der Wijngaarden / Jan de Jong
6. Den Haag	088-9648015	Marja Beskers / Rieke Zijlmans
7. Rotterdam	088-9640100	Wilbert Middendorp / Erna Heijkoop
8. Zeeland-West-Brabant	088-9636162 (Breda) 088-9638624 (Goes)	Marja Beuk / Boukje Geuze Patricia Harinck
9. Oost-Brabant	088-9630300	Ad Verhorevoort
10. Limburg	088-1689289	Mireille Vervoort / Maurice Quanjel

VERENIGING GEHANDICAPTENZORG NEDERLAND — WWW.VGN.NL

Oudlaan 4
3515 GA Utrecht

Postbus 413
3500 AK Utrecht

030-27 39 300
info@vgn.nl